

Enduro finálé

Árkon-bokron bonyodalom

Két óra örömmotorozás, két óra gyötrellem – ki hogy élte meg –, ezt jelentette az enduróbajnokság záró felvonása.

Az Órbottyán mellett kijelölt pálya környékén már kora reggel nagy volt a nyüzsgés. A késő őszi időpont ellenére igazi kirándulói várta a résztvevőket, csak a helyszín nem volt kimondott turistaparadicsom. Igaz, senki sem hétvégi kiruccanásra érkezett, mégis, amikor végigbandukoltunk a pálya zezugos nyomvonalán, némi szájalommal tekintettünk a kétórás non-stop körözésre készülődő versenyzőkre. A talajból kiálló rönkök, alattomos kúszóindák, és a szívós ragaszkodást tanúsító tüskés bozót nem sok jót ígértek.

„Igazi egynyomú endu-

Aszódi Mihályt előzi a később pályaelhagyás miatt kizárt Babitz Barnabás

rós útvonal – vélte Szabó Gergely –, csak azt nem tudom, együttes indítás esetén hogyan lehet majd előzni rajta.”

„Fárasztó pálya”, ez volt Halász László rövid véleménye. Ő volt egyike

azon keveseknek, akik krosszozó létükre odaálltak a tréningnek sem utolsó verseny rajtjához.

Tízmásodperces időközökben egy csoportban rajtoltatták az első, a másod-, végül a harmadosz-

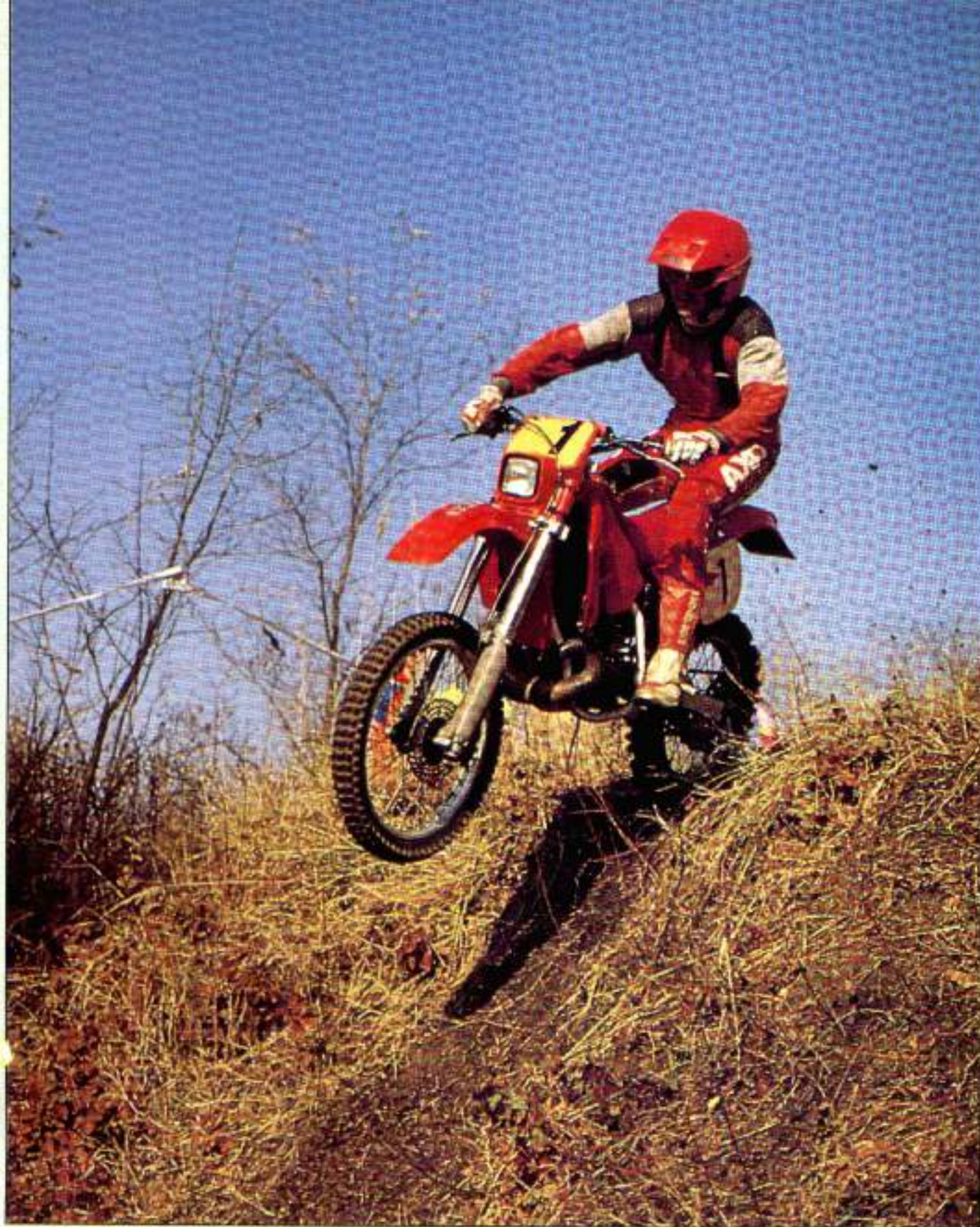
tály indulóit. Az első osztályban csak a 125-ösök részére volt igazi tétje a küzdelemnek, mivel a többi kategóriában már eldőlt a bajnoki cím sorsa. A mezőny rakétasebességgel lódult neki a távnak, látnivaló volt, hogy itt parázs csata, igazi presztízsharc várható. **Krossz-enduro vetélkedő!**

A rajt pillanata. Nádor Attila a legfürgébb. Mögötte Nádor István (7), Szabó Gergely (19), Halász László (9), Mód Csaba (14), Pecsenka Zsolt (8)

alakult ki, amelyben átmenetileg Halász László vitte a prímet, míg az endurós becsületet Csósz Lajos védelmezte, keményen szorongatva az élen haladót. Nem volt ez békés körözés, a komolyabb bonyodalmak mégis a tankolással kezdődtek. A szervizpont kialakítása korántsem volt ideális, arról viszont nem a rendezők tehetek, hogy Halász nem bízott a Honda mértékletességében, és már negyven perc elteltével itatni vitte az acélcsikót.

„Sajnos a tankolás után egyszerűen nem találtam

Hoppá!... Nádor Attila a mélység felett

a ritmust – nyilatkozta. – A széles krosszkormány-nyal fennakadtam bokron, és lekörözendő versenyzőn egyaránt. Mire magamra találtam, mehettek újra benzinért.”

A küzdelem résztvevői túljártak már az első órán; a kiegyensúlyozottan motorozó Grillmayer tartotta az első helyet, amikor az addig második helyen motorozó Csósz késve, defektes hátsókerékkel érkezett a szervizponthoz. „Menj tovább!”, intettek neki a segítők, hogy amíg ő ledarálja az egy kört, felkészülhessenek a defekt szereléséhez. Azaz felkészültek volna, de kiderült, hogy a pótgumi abban az autóban maradt, amelynek tulajdonosa – a kulcsot előzetesen zsebre vágva – valahol a pálya mentén videózott. A dolog végül is megoldódott. A KKK stábjá kísérette ugyan a Motex-legénységet egy gumival, de szerelni mégsem kellett, mert Csósz elmaradt valahol – feladta.

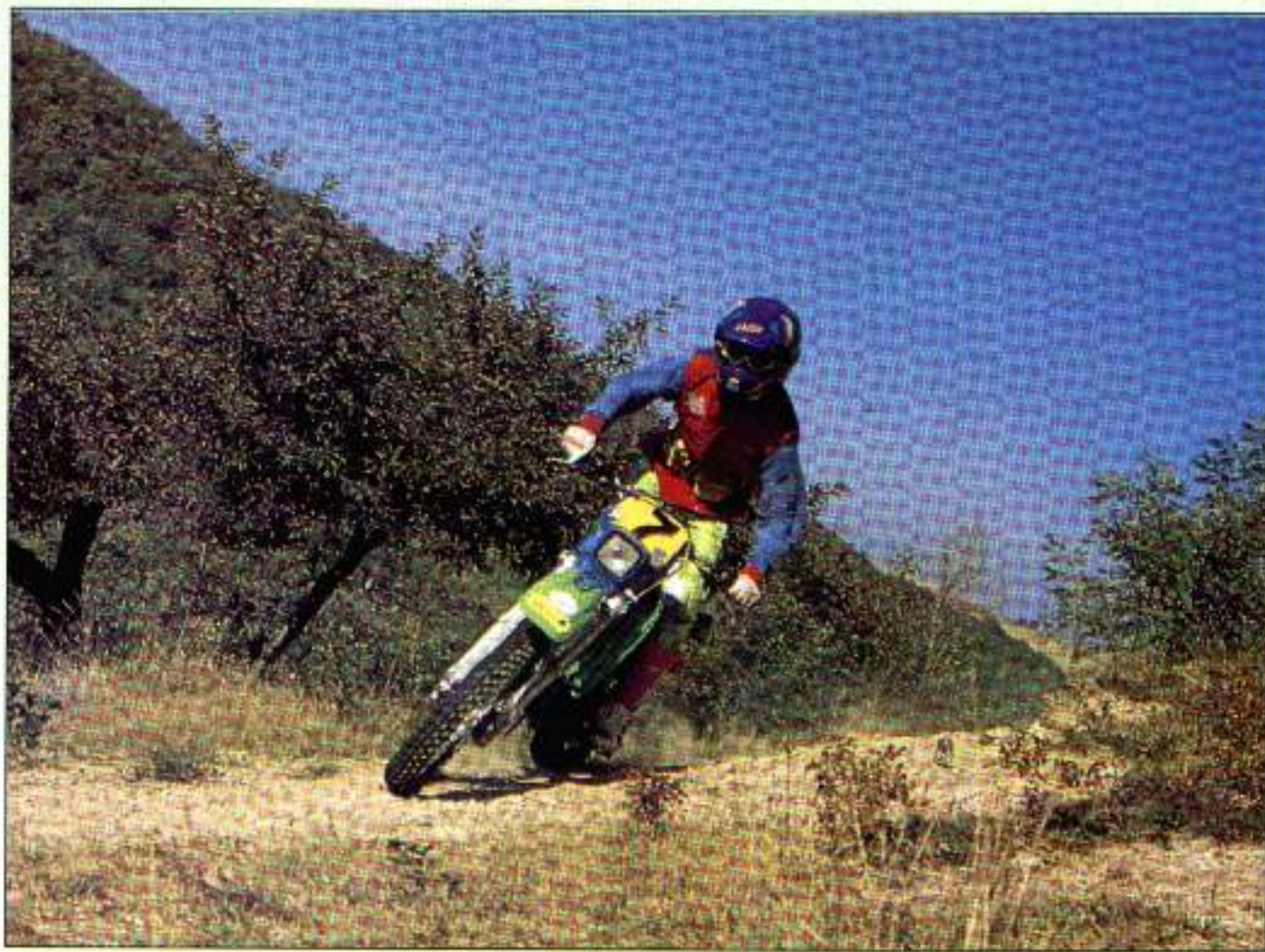
A balszerencse Szabó Gergelyt sújtotta a legkegyelményebben. Már csak tíz perc volt hátra a verseny leintéséig, amikor lesza-

ta meg, hogy amennyiben két óra tízíg áttolja a motort a célvonalon, még értekelhető. Nosza, futás a motorért és nyomás! 15 másodperccel kicsúszott a limitből, és a bajnokság veszni látszott. Csakhogy a végén csattan az ostor! Az értékelés során kiderült, hogy összevontan kell az első osztály versenyzőit pontozni, mert kategóriánként csak hárman álltak rajthoz. Ez pedig azt jelentette, hogy Nádor Attila épp a testvére, István elől vitte el a hiányzó pontokat, és ezzel Szabó Gergőt segítette a bajnoki címhez. Hiába, nem csak motorozni, számolni is tudni kell!

A kétórás versenyt vé-

Csósz Lajos jókedvűen int – megy ez fiúk!

Nádor István bajnokságát elkalkulálták

kadt a Kawasaki lánckereke. Azt csak a futam leintése után két perccel tud-

gúl a fiatal krosszozó, Grillmayer Gábor nyerte – megérdemelten.

A BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE

125 cm³ 1. Szabó Gergely (Fiesta) 2. Nádor István (Motex) 3. Radányi Zoltán (Fiesta)

125 cm³ felett; 1. Nádor Attila (Motex) 2. Csósz Lajos (Motex) 3. Kerekes György (Motex)

Csapat; 1. KKK 2. Motex 3. Pécsi Enduro Klub

II. oszt.:

150 cm³ Legeredményesebb; Pataki Zoltán (KKK) 2. Kiss József (Dunavecse) 3. Müller Tamás (Pécsi EC)

150 cm³ felett; 1. Koch Ferenc (KKK) 2. Kiss Zoltán (Dunavecse) 3. Németh Zoltán (Pécsi EC)

III. oszt.:

80 cm³-ig 1. Szerdahelyi Balázs (KKK) 2. Tarcsa Krisztián (KKK) 3. Gelencsér Géza (Pécsi EC)

150 cm³-ig 1. Könyvesi Gábor (Motex) 2. Aszódi Mihály (Motex) 3. Végh Viktor (Motex)

150 cm³ felett 1. Kállai Gábor (KKK) 2. Ricler Zoltán (Salgótarján) 3. Peszeki Attila (Motex)

Old boy 1. Nagy Gábor 2. Buth Károly 3. Lantos József

„Jó bulinak tekintetem az egészet – mondta a „parc fermé”-ben várakozva. – Szeretek motorozni, és mert az én eredményem nem számított bele semmiféle bajnokságba, hát nem túlzottan izgatott a helyezés. A győzelemnek természetesen nagyon örülök. Győzni mindig jó!”

Jó volt látni a nagyszámú lelkes amatőr indulót, akik széria MZ-jeik és Simsonjaik nyergében becsülettel végiggurították a két órát ezen a kacifántos pályán. Persze szívesen láttunk volna több krosszversenyzőt a rajtnál (talán majd jövőre) –, mert többek szerint lesz folytatás. Vegyestalajú versenyekről is szállingóznak a hírek, talán nem is alaptalanul. A rendezők jó munkája elismerést érdemel, kár, hogy a kiosztott díjak színvonala elmaradt a versenyétől. Akadt kifogás: semmi sem lehet tökéletes. De muszáj ezt a közhelyet komolyan venni?

Vörös János